

DJUR I SINNET

RAPPORT 2010

MASTEREXAMENSARBETE

HDK Högskolan för Design och Konsthantverk

Konsthantverk avancerad nivå

Keramikkonst

MARGIT BRUNDIN

Extern handledare Nina Bondeson

Intern handledare Morten Löbner Espersen

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

INLEDNING 5

TIDIGARE ARBETEN 6-7

BAKGRUND

INSPIRATION 8-9

ARBETETS BÖRJAN 10-13

ARBETET I BILD OCH TEXT

METOD OCH MATERIL 14-19

VÄGVAL 20

ÖGON 21

KANINER 24-31

TVÅ TYDLIGA MÅL 32

SJÄLVPORTRÄTT 34- 35

KATTER 36-37

PÄLS 38

PRESENTATION 40-45

SAMMANFATTNING 46

KÄLLFÖRTECKNING 47

TACK TILL 48

INLEDNING

DJUR I SINNET

Jag arbetar med att avbilda och skulptera djur. Min fokusering ligger i olika djurs ansikten, i detaljrikedomen av päls, blick och hur öronen vinklas. Det handlar om att ta tillvara på livets utstrålning och skapa ett möte mellan djur och betraktare. En lång ögonkontakt med ett djur är något som sällan händer i verkligheten.

Valet kan variera från allt mellan tama till vilda djur. Jag tenderar att arbeta med djur som jag på något sätt har en relation till och väljer hellre ett rådjur framför en giraff. Jag har lättare att fantisera kring djur som jag på något sätt kan stöta på i vardagen. Djur har alltid funnits i min närhet och de har gett mig mycket glädje, jag leker i tankarna och bygger upp en personlighet till dem. Att jobba med djur är för mig ett sätt att visa min respekt för dem och nu vill jag sätta min djurstämpel i tiden.

Foto: Johannes Holmberg

TIDIGARE ARBETEN

SKABBARÄV

Under mitt första år på master arbetade jag nästan uteslutande med räven. Min inspiration kommer ofta från vardagliga händelser och så var det även denna gång.

När jag var i mitt barndomshem på landet i Skåne, träffade jag på en räv som var sjuk i skabb. Den var så dålig så den försökte smita in i huset, antagligen för att hitta mat.

Detta hände upprepade gånger ända tills jag en dag fångade den i hundgården. Jag ringde då till bonden i gården bredvid och berättade om räven. Bonden kände till "skabbaräven" och kom med bössan i högsta hugg.

Efter denna händelse kunde jag inte sluta tänka på räven och det beslut jag tagit.

Detta projekt handlade om att bära på en sjukdom, död och människans makt att styra över djur.

Här har jag arbetat i lergods, engob och glasyr.

Räv 12 cm hög

Sittande räv 12cm liggande 30 cm

Foto: Margit Brundin

DÄR HEMMA VAR DET FRITT OCH FINT OCH INGEN VAR BORTA

Detta är bilder från mitt kandidatexamensarbete. Även i detta arbete har jag skulpterat djur. Då var min stora utmaning att hitta barnet i mig själv och att skapa förutsättningslöst, kombinera ihop min keramik med andra material. Det var ett mycket lustfyllt arbete där jag balanserade mellan ett naivistisk och humoristisk formspråk och det nästan maniska inlindandet av tråd.

Här har jag arbetat i lergods, engob och glasyr samt andra material som sladd, tråd och lampor.

Mått övre bild och ned
Hund 20 cm hög
Kanin 20 cm hög
Hund 17 cm hög
Foto: Daniel Nilsson

BAKGRUND

INSPIRATION

Det är nu mitt tredje år som jag arbetar med figurativ skulptur. Anledning till detta vägval grundar sig i min barndom och att djur har varit en stor del av mitt liv. Inte minst som barn då jag delade mitt liv med hundar, katter, höns, gäss, undulater, hästar och till det alla vilda djur och boskap som bodde runt omkring mitt hem. Nu har jag två katter som plockar ner mig på jorden och påminner mig om livet.

Jag har många spännande djurupplevelser med mig i mina minnen. För att hitta min röda tråd i mitt formspråk undresökte jag vad jag en gång i tiden älskat att rita och vad jag lekte med. Slutsatsen jag kom fram till var djur och en del prinsessor.

Att jag då kände en sådan trygghet att välja djurspråket var nog tiden, de senaste åren har jag stött på en uppsjö av djur gestaltade på alla möjliga sätt. Det kan uttrycka sig i textilier, tapeter, kläder, olika designprylar och inte minst har jag inspirerats av den figurativa keramiken som fått sig en nytändning. Jag har låtit mig uppslukas och inspireras av all spännande keramik som visas runt om mig.

Jag funderar på var min plats kommer att bli när jag är en i mängden av alla dessa skickliga keramiker. Jag har bestämt mig för att lyssna på min magkänsla men samtidigt vara närvarande under mina beslut och köra på och försöka sätta min egen stämpel på den keramiska djurvärlden.

Två keramiker som jag burit med mig i mina tankar de senaste åren är Frida Fjellman och Per B Sundberg. De har hjälpt mig att tänka fritt och det har tagit mig igenom kandidatarbetet där jag inspirerades till att ta in andra material som lampor och tråd och kombinera ihop dem med mina keramikdjur.

Det finns så mycket att se och jag kommer att nämna en del keramiker som imponerar på mig på olika sätt.

Jag ska börja att nämna Beht Cavener Stichter som hade en utställning på The Claire Oliver Galleri, när jag var i New York i höstas.

Hon modellerar stora djurskulpturer och är exceptionellt skicklig och skapar berättelser som påverkade mig djupt. Sticher använder djur som en symbol av människan och hennes fokus ligger i mänsklig psykologi. Hon säger att de saker vi håller osagda är mycket viktigare än de vi talar ut. Jag blir trollbunden av hennes förmåga att fånga olika känslotillstånd och gestalta dessa på olika sätt i form av djur.

Kim Simonsson är en finsk keramiker som arbetar med figurer i keramik. Han modellerar mestadels djur och barn som han kombinerar med glas. Han säger själv att hans uttryck är en *”blandning av manga och traditionell västerländsk estetik, i manga har barnen extrema krafter barnen är till och med starkare än de vuxna som ska kontrollera dem.”*

Även här är jag väldigt imponerad av den keramiska skickligheten och jag gillar de tillsynes absurda berättelser som Kim Simonsson formar. Berättelserna styrks av hans sätt att fotografera

sin keramik. Jag rekommenderar varm att besöka hans hemsida.

Chris Vicini, keramiker född i USA men numera bosatt i Göteborg, arbetar detaljrikt i porslin. Hans figurer som får ett häftigt uttryck med hjälp av överdrivna vinklingar i sina ansikten tilltalar mig.

På Kaolins hemsida skriver de *”Det är en personlig och samtidigt allmängiltig berättelse om oss människor och våra tillkortakommanden. Det är en kritisk betraktelse över mänsklighetens oförmåga skapad i porslin.”*

Jag uppskattar hans tålmod i att forma alla små detaljer på figurerna.

De tre senast nämnda keramiker har en hel del likheter, bland annat arbetar de i en ganska neutrala färgskala, är väldigt noggranna och har en berättelse som de förmedlar.

Jag är även inspirerad av Mårten Medbo en svensk keramiker bosatt på Gotland. Jag gillar hans obegränsade formspråk som innefattar allt från abstrakt form till nallar gjorda i keramik. Jag tycker om hans ytor, glasyr och humorn i hans former och att han med en abstrakt form kan göra något som upplevs levande och föreställande.

Jag har till stor del inspirerats av bildmaterial som jag hittar i böcker och på Internet.

Jag tycker om att sitt och bläddra genom massa bilder och på så sätt föda de idéer som jag vill modellera.

Djur har varit uppe i debatten under hela mitt liv, det har varit diskussioner om långa djurtransporter genom Europa, djur som utrotas, slaktas, utnyttjas och djur som hotar oss människor, som exempel nu senast vargen.

Samtidigt slänger vi människor pengar på våra gulliga handväskehundar och förmänskligar dem till något de inte är. Vi förmänskligar även djur i tecknade filmer och klär på dem kläder.

Djur symboliserar mycket för olika människor historiskt såväl som här och nu. Var vi än vänder oss kommer vi på ett eller annat sätt stöta samman med djur.

Inte minst den senaste tidens naturkatastrofer gör mig påmind av naturens och dess krafter, det är för mig oundvikligt att tänka att moderjord ger igen för allt ont vi har utsatt henne för. Vårt utnyttjande av naturens resurser gör mig matt och jag funderar på hur jorden hade sett ut utan oss. Självklart blir jag påverkad av denna verklighet men också av en romantiserade värld där jag fantiserar om de magiska djuren ute i naturen som jag hyser stor respekt för.

Jag är glad att få vara en del i den figurativa keramikens framfart i samtiden och jag hoppas att den är här för att stanna.

ARBETETS BÖRJAN

TANKAR KRING DE ABSTRAKTA FORMERNA

Redan tidigt på höstterminen började jag fundera kring hur jag ville arbeta med mitt examensarbete.

En sak var säker, att jag på något sätt skulle fortsätta att utforska min djurvärld och tankar kring hur jag skulle utmana mig denna gång snurrade runt i huvudet.

Jag har i tidigare arbeten kombinerat ihop mina djur med andra material och nu frågade jag mig om jag på något sätt kunde kombinera djur med annan form, allt skulle vara i lera. En längtan efter att modellera efter en förlaga fanns samtidigt som jag ville på ett snabbt sätt få upp en volym. Jag lekte med tanken hur t.ex. en hund sitter ihop med en lealös kropp och vad det skulle föda för tankar. Jag kastade mig in i denna fantasi och byggde med ett flöde. Jag ville pröva olika sätt att bygga kroppen och se vad det blev för förändringar.

Det var ett undersökande arbete där jag inte hade ett tydligt mål med skulpturerna. Det bildade många olika berättelser beroende på hur jag formade kropparna och hur de två olika formerna mötte varandra.

Hund 50cm lång
Foto: Margit Brundin

1

2

1. Bulldog 31 cm hög. Här prövade jag att bygga djuret mer som en torso, där den skulle komma upp ur underlaget eller att den håller på att smälta. Jag blev inte alls nöjd med avslutet och upplevde att jag fördärvade allt jobb jag lagt på själva hundhuvudet. Jag tycker inte heller att man får känslan av att hunden är på väg upp eller ner, det blev helt enkelt för konstigt.

2. Katt 26 cm hög. Detta är mitt första försök att bygga ihop djur och abstrakt form och jag valde att bygga katten bara halvvägs ut ur formen. Det var ett ganska trevande försök och funderingar kring vad det är som händer i skulpturen sattes igång. Jag anser att den abstrakta formen är för liten för att det ska kunna fungera som kropp. Nu blir det som en gigantisk tumör på kattens huvud.

3. Råtta 76 cm hög. Här har jag fortsatt med samma teknik men gjort den abstrakta formen mycket större än vad den är på de andra skulpturerna. Jag tycker att jag kom till en klarhet i denna skulptur eftersom den har en känsla av att råttan faktiskt skulle kunna komma ut ur formen.

På alla tre skulpturerna modellerade jag djurdelen solid och gröpte ur den när jag blev nöjd med formen. Efter det tummade och ringlade jag upp den abstrakta delen på huvudet. Jag endast använt mig av lergodsglasyr som färg och skulpturerna är byggda i stengods.

Foto: Margit Brundin

METOD OCH MATERIAL

VAL AV DJUR

Valet av djur varierar, det kan vara allt från tama djur till vilda djur. Jag tenderar att arbeta med djur som jag på något sätt har en relation till. Jag väljer mycket hellre ett rådjur än en giraff. Jag har mycket lättare att fantisera om djur som jag på något sätt kan stöta på i vardagen. Att jag jobbar med djur är för mig ett sätt att visa min respekt för dem. Jag anser att vi människor har mycket att lära av djur och natur. Jag har alltid haft djur runt mig de har gett mig mycket glädje och jag bygger upp en personlig relation till dem i min fantasi. Jag tittar på bilder i djurböcker eller på nätet och på så sätt hittar jag de bilder som jag vill använda mig av som förlaga och inspiration till mina skulpturer. Jag nöjer mig inte med en bild utan gör collage av många bilder fotograferade från olika vinklar för att få en uppfattning om hur djuret ser ut runtom. Det behöver inte vara samma djur på alla bilder bara samma ras. Det ger mig chansen att göra min egen tolkning av djuren och på så sätt skapa mitt personliga uttryck.

LERA

Jag har under arbetets gång arbetat med k 143 en rödbrännande lergodslera där jag tillsatt 20-30 % chamotte samt lite kemfiber, detta gör leran mer tålig. Jag tycker att k 143 är skön att arbeta med och så gillar jag järnets påverkan på engoben. Jag har bränt skulpturerna lite högre temperatur än klassisk lergodsbränning, alltså till 1130 grader. När leran bränns till denna temperatur blir den något mörkare. Detta påverkar även engoben som får en mustigare färgskala. Jag har arbetat med en skulptur i taget, det har varit tillräckligt för att jag ska hinna göra den finishen som jag eftersträvat. Leran är ett material som för mig är ett medel att förmedla de idéer och former som finns i mina tankar. Jag fascinerar av dess plasticitet och den förmåga leran har att följa mina händer.

ENGOBER

Ända sedan vi hade en kurs med keramikern Helena Andersson har jag haft en förkärlek till engober.

Jag gillad de direkta med att pensla på engoben. Möjligheten att lägga lager på lager och få en bild av slutresultatet.

Det finns inget smaskigare är en ny engoberad skulptur, det blir en fyllig glans som känns svår att uppnå på något annat sätt. Jag sitter och njuter en stund och ser engoben torka. När engoben vilat och torkat till lite börjar jag bearbeta den med sken och skalpell för att få den yta jag vill ha. Jag har provat att färgsätta skulpturerna på olika sätt och eftersträvat att få en så naturlig färgskala som möjligt på de flesta skulpturerna.

Jag utmanade mig och engoberade en kanin blå och blev positivt överraskad när jag plockade ut den ur ugnen. För att jag upplever den lika naturlig som de andra kaninerna som jag gjort fast att de har en mer naturlig färgskala.

GLASYR OCH SODA

Ganska snabbt i projektet fann jag ett sätt som jag gillade att gläsera mina skulpturer på. Jag ville ha en härlig glans i ögonen och jag använde den "blysäta" transparenta lergodsglasyn 2808. Den använde jag även på nos och i mungipor.

I tidigare arbeten har jag upplevt att pälsstrukturen försvunnit om jag använt för mycket glasyr. Jag fick ett tips att använda mig av soda som jag löste i vatten och penslade på. Den gav mig ett skimmer som framhävde strukturen.

Efter hand ville jag dock ha med glans så då blandade jag soda och lite glasyr. Vissa delar av mina skulpturer har jag valt att behålla helt fria från glasyr för att jag tycker det blir mer liv i ytan.

ARBETSFÖRLOPP

1

2

3

4

Foto: Margit Brundin

5

1. Jag börjar bygga huvudena för sig och jag gör dem solida för att inte binda mig till en utgångsform för snabbt. När jag känner mig nöjd med formen holkar jag ur den.
2. Efter urholkning engoberar jag formen och fortsätter med det andra huvudet.
3. Det är viktigt att hålla formerna fuktiga för att det ska gå att bygga ihop dem med kroppen.
4. Här har jag bestämt mig för hur jag vill rikta huvudena och jag börjar ringla på kroppen.
5. Parallellt som jag ringlar arbetar jag med pälsstrukturen. Allt måste timas för att få skulpturen att hålla.

Mått, nos till nos 32 cm
Räv 17 cm, Hare 26 cm hög
Foto: Johannes Holmberg

RÅDJUR

När jag byggde denna kropp så växte det fram ett landskap. Jag tycker att det ser ut som att rådjuret tittar ut ur sin magiska värld, ut ur djup skog med höga berg klädda i snö.

Det är spännande att höra hur betraktare tolkar denna skulptur på olika sätt. Det kan vara allt från rådjursfödelse till ett lemlöst, missbildat rådjur som är fast i en kropp. Vissa blir provocerade när det inte förstår vad det är som händer, men de flesta tycker bara om den för det är så härligt att klappa på kroppen.

När jag så här i efterhand ser på den tycker jag att den är lite för tung i kroppen.

Jag undrar hur den skulle förändras om huvudet inte låg mot underlaget. Ger det en rörelse och med det mer liv till skulpturen? Mötet mellan huvud och kropp vill jag också utveckla för att få sammansättningen mer trovärdig.

Rent tekniskt var det en utmaning att bygga så stort i lergodslera. Skulpturen är 81 cm lång, kroppen är ringlad och huvudet modellerad

solid. Den hann falla sönder några gånger innan jag nådde slutresultatet.

Jag har bearbetat kroppen med ett sken för att få en så jämn yta som möjligt innan jag engoberad. Efter engoblagret torkat en aning bearbetade jag ytan en gång till för att få bort penseldrag och andra ojämnheter. Jag gillar det taktila i denna skulptur som bjuder in till beröring och att något så hårt kan upplevas så mjukt.

Mått, Rådjur 81 cm lång
Foto: Johannes Holmberg

TUPPEN OCH KATTEN

Här har jag utgått från en fabel tuppen och katten, jag har bläddrat en del i boken Aisopos´ Fabler för att se om jag kunde bli inspirerad. Jag fastnade för berättelsen *Tuppen och katten*.

Att läsa i denna bok blev ett sätt för mig att börja fundera kring andra djur som jag kanske inte skulle ha tänkt på annars. Här valde jag att göra ett tillägg i form av en droppe.

Jag funderade över våra beståndsdelar och om vi kanske en dag bara skulle smälta och formas till något nytt. Detta var för mig ett nytt steg i mina tankar kring figurativt kombinerat med abstrakt form.

Jag arbetade med djurens relation till varandra, detta medförde att de inte fick en bra ögonkontakt med en betraktare. Jag tycker inte det var till skulpturens fördel och efter jag slutförde dessa djur bestämde jag mig för att fortsätta med djur som kan ha ögonkontakt med sin betraktare.

Mått, tuppen 54cm hög och katt 26 cm hög.
Foto: Margit Brundin

ETT TYDLIGT VÄGVAL

VÄGVAL

Efter en tid då jag arbetat med att kombinera huvuden med olika sorters kroppar kom jag till en brytpunkt. Det var svårt att formulera för mig själv vad och varför jag ville göra dessa former och vad ville jag att de skulle berätta. Detta gjorde mig väldigt förvirrad och jag hade inget flyt i mitt skapande.

Efter en handledning med Morten tänkte jag om. Jag frågade mig själv vad jag tycket kändes mest intressant i det arbete jag gjort så långt. Hela glädjen fanns i huvudena och när jag kom till kroppen kände jag mig pressad och ångerfull. Man kunde känna att det fanns olika fokus på de olika delarna av skulpturen.

Detta var i och för sig min mening att jag ville bygga och ena sidan med koncentration på detaljer och andra sidan låta formen leva fritt. Jag har förstått att jag är ett kontrollfreak på många sätt och kände snabbt att jag njöt av att kunna fokusera på huvuden ansiktena, pälsen osv.

Efter jag tagit detta beslut flöt arbetet på, det var intensivt och koncentrerat men jag stötte dock på många funderingar under vägens gång. Eftersom jag ser mig som en djurvän gillade jag inte den starka associationen till jakttrofé och jag har haft svårigheter att acceptera denna förknippning som på ett sätt känns som en efterkonstruktion.

Jag har inte haft som mål att göra jakttroféer därför har jag undvikit att bygga kassiska jakttrofédjur så som älg och rådjur. Jag tycker om krooken med att hänga upp katter och andra tamdjur tillsammans med vilda djur och människor.

Jag ser mina skulpturer som porträtt.

Det är viktig för mig är att man ska kunna få ögonkontakt med djuren. Väldigt sällan har jag upplevt en riktigt lång ögonkontakt med ett djur, så då kan man prova på hur det känns med mina djur.

ÖGON

Jag har arbetat lite olika med ögonen på olika skulpturer. På många av djuren har jag gjort helt svarta ögon. För det första tycker jag att man kan läsa in blicken på de svarta trots att de inte har en tydlig pupill.

För det andra är det svårt att få till ögon med pupiller. De svarta ögonen får på ett naturligt sätt ett djup. Jag tycker att de djur som har mörkt bruna ögon ofta på håll kan upplevas svarta.

De skulpturer som fick pupiller är de som jag anser har tydliga pupiller i verkligheten, katter och människor.

Det hade känts mycket konstigt att göra svarta ögon på mitt självporträtt. Det för mina tankar till tvserien *True blood*, där människor får svarta ögon när de är besatta av djävulen.

Mått, siameshare 36 cm
Foto: Johannes Holmberg
Processbilder sid 25
Foto: Eszter Imre

KANINER

Jag kände en längtan efter en repetition, att få koncentrera mig på ett enda djur. Jag grunnade på vilket djur jag tyckt om att arbeta med hittills och kom fram till att haren och kaninen tilltalade mig. Det är något i deras uppsyn som faller mig på läppen. De är mycket roliga med sina stora öron som kan vändas och vridas på olika sätt och att de är så små men ändå så snabba och så finns de överallt. Jag arbetade fram en grundform på huvudet som jag ville jobba med. Jag gjorde en tryckform och med hjälp av den fick jag samma utgångspunkt till dem alla. Jag ville undersöka hur jag kunde förändra dem med små olika medel. Olika öron, bredd, ögon och färg. Det är något speciellt med repetitioner, små delar blir något stort tillsammans. Kaniner befinner sig ofta i grupp så det tyckte jag passade dem bra.

Mått, Albinokanin 36 cm hög
Hängöra kanin 24 cm hög
Foto: Johannes Holmberg

Mått, Hängöra kanin 25 cm
Foto: Mats Ringquist
höger bild
Foto: Johannes Holmberg
vänster bild

Mått, Blå kanin 40 cm hög
Brun kanin 42 cm hög
Foto: Johannes Holmberg

Mått , Svart kanin 36 cm
Vit kanin 35 cm
Foto: Johannes Holmberg

TVÅ TYDLIGA MÅL

Egentligen har jag haft två tydliga mål: att skulptera mer naturligt och att arbeta med detaljerna. Jag har låtit formerna ta tid och arbet med dem tills jag känt mig nöjd. Varje skulptur har ett egenvärde men jag tycker att de passar bra tillsammans i grupp. Jag har en ganska bestämd skala på mitt arbete och storleken känns naturlig för mig. Även om de flesta djuren är i en större skala än vad den är på ett riktigt djur, tycker jag att man accepterar dem som om de vore i naturlig skala. Jag haft svårt att hålla mig ifrån det något absurda i mina djur. Detta visas bland annat i den blå kaninen och siameskaninen. Jag gillar att vrida på tankar och se hur mycket man kan dra det åt olika håll. Jag tycker det är spännande att hänga upp sin bästa kamrat på väggen, för att förtydliga vårt förhållande till olika djur.

Mått, Hund 45 cm hög
Foto: Mats Ringquist

SJÄLVPORTRÄTT

Efter en tids arbete började jag fundera kring min roll. Var står jag i förhållande till djuren? Jag tänkte på om jag skulle fortsätta med djur länge till så växer det ut öron på mig. Jag gillade denna tanke att se mig som en av dem.

Jag bestämde mig då för att även göra ett porträtt av mig själv. Detta bidrog till ytterligare historia och absurditet. Rent tekniskt var detta en stor utmaning, jag insåg skillnaden i att modellera djur och mig själv. Jag tror att det kan bero på att jag vet exakt hur jag ser ut och ser direkt om det är likt eller inte. Jag tycker inte att jag uppnådde samma trovärdighet i mina porträtt som jag gjort med mina djurporträtt. Det märks att jag ägnat mer tid åt att modellera djur. När jag modellerar djur kan jag göra en sammanställning av flera olika bilder och tolka ihop dem till en gemensam form.

Vi är så vana vid att se djur hänga på väggar men människor hamnar aldrig på det sättet.

Jag tycker att jag försöker få en jämställdhet mellan djuren och människan genom att hänga dem sida vid sida.

Mått, övre porträtt 36 cm högt
nedre porträtt 40 cm högt
Foto: Mats Ringquist

KATTER

Jag använder mig av liknande uttryck på mina djur, de flesta har relativt stolta och allvarsamma sinnesstämningar.

Jag tycker om stillheten i deras ögon som för mig utstrålar lugn och förståelse.

Jag fick frågan om varför jag gör mina djur på det sättet och inte tar hänsyn till andra sinnesstämning som kan yttras hos djur.

Efter det började jag att undersöka hur djur kan se ut när de är pressade eller arga.

Det var svårt att hitta bra bildmaterial som fångat ögonblicket då det slår om från sina mer vanliga uttryck till exempelvis rädsla.

Jag hittade dock en hel del bilder på katter och bestämde mig för att prova modellera detta.

På katterna har jag valt att arbeta med pupiller, det förhöjde deras sinnesstämning och blicken blev intensiv. Jag angrep dessa skulpturer på lite annorlunda sätt och gjorde örnen massiva för att se om jag kunde få känslan av mycket päls i dom.

Den grå katten fick en aktiv kroppsställning där det känns att den är på väg ut ur väggen.

Mina tankar förs till Alice i underlandet,

där Alice träffar en grå katt som kommer och går som den vill genom att bara lösas upp i luften. Den katten är också väldigt stor för att vara katt, precis som den jag gjort.

Mått, Svartvit katt 17 cm bred
Grå katt 28 cm från vägg till öra
Foto: Johannes Holmberg, bilder med vit bakgrund
Foto: Mats Ringquist, bild med ram

PÄLS

Pälsen har tagit stor del i mitt arbete. Ibland har det känts som ett projekt i sig. Jag ser likheterna med tidigare arbeten som jag gjort. Där har finliret speglats i noggrant inlindad tråd. Jag har haft tankar på att skala ner på pälsandet och frågat mig själv om det verkligen är nödvändigt att ha den, om formen klarar sig utan strukturen.

Det var då jag gjorde fåret. Jag började bygga ytan mer tredimensionellt för att göra illusionen av päls. Jag tyckte det blev bra och prövade att bara ha päls i ansiktet.

Efter jag hade penslat på engoben så försvann mycket av pälskänslan som jag gjort med hjälp av en svamp. Jag började då att pälsa ansiktet och såg att det hände mycket med ytan och helheten på djuren. När jag arbetat med pälsstruktur har jag ibland gått igenom engoblagret och då kommit in till leran, det tycker jag ger ett djup i färgskalan. Jag upplever att värdet ökar på djuren när jag envist suttit och pysslat om dem i timmar strå efter strå. Jag kallar det pricken över i. Jag är också glad att jag började arbeta mer med grunden för att få ytterligare liv i pälsen.

“The defenition of insanity is repeating the same action over and over again and expecting a different result”. Albert Einstein

Mått, Får 38 cm högt
Foto: Johannes Holmberg

PRESENTATION

Ungefär tre veckor innan examinationen började jag mer aktivt tänka på hur jag ville hänga mina skulpturer. Jag har inte i tidigare arbeten haft utgångspunkt på vägg, så det var mycket nya infallsvinklar att ta hänsyn till. När man arbetar ute i rummet har man ofta podier som avgränsar och ramar in verket men på vägg finns inga naturliga avgränsningar. Jag hade under arbetets gång bestämt mig för att jag ville hänga mina djur rakt på vägg utan något bakom.

Jag hoppades på att de skulle vara tillräckligt starka för att klara sig på en vit vägg och hade ett drömscenario om en lång vägg där de kunde hänga alla på en rad i ögonhöjd för att få bäst kontakt med dem. Jag kände dock ett behov av att pröva olika upphängningsmöjligheter och tog mig an en vägg där jag undersökte olika alternativ.

Bland annat prövade jag olika färgsättningar bakom djuren, målade skuggan från dem och klippte i papper för att pröva olika inramningar. Den väggen jag arbetade på hade fullt med krokar som hängde i ett system och detta födde många nya idéer om hur jag kunde hänga upp dem. När jag hängt upp djur över hela väggen fanns det tomma krokar kvar och jag funderade kring vad det berättade. Mina tankar ledde till att väggen var en garderob och de krokar som var tomma bar på tagna personligheter.

Till exempel så kanske man en dag känner sig som en tuff katt och då tar man på sig den personligheten. Jag diskuterade med min handledare om olika associationer kring hur jag hänger upp djuren och kom fram till att det finns oändliga möjligheter. Jag tenderade till att uppskatta djuren mest när de hängde solo på vägg men var övertygad om att göra olika förslag på upphängning. Jag provade att hänga andra föremål bredvid djuren så som en tesil, knivar och koppar. Här visades en nonchalans i hur jag kombinerar skulpturerna.

De blev mer vardagsting och det var något i det som jag gillade, jag funderade vidare på detta samtidigt som jag provade att rama in djuren. Jag har varit allergisk mot troféplattan för jag har inte haft målet att arbeta med jaktfrågan, jag har sett mina djur mer som porträtt. För att framhäva detta placerade jag skulpturerna i ramar, det gav ett kitschigt uttryck men jag tyckte ändå att det tillförde något i berättelsen. Efter mycket experimenterande var det dags att fatta ett beslut om hur jag ville ha det.

I salen jag hade blivit tilldelad tyckte jag att tre väggytor passade bra att hänga på, så jag beslutade mig för tre kompositioner.

En komposition skulle vara så som min grund idé var, att hängas direkt på vägg på en rad.

Det blev fem av kaninerna som fästes sida vid sida i ögonhöjd, detta var för mig en självklar placering för att den funnits med i mitt bakhuvud så länge. De två andra grupperingarna var mer en chansning men jag var nyfiken på vilka diskussioner som skulle uppstå omkring det under examinationen.

Bredvid kaninerna hängde jag upp familjeporträten där jag ramat in fyra djur och ett självporträtt. Ramarna köpte jag secondhand, monterade en mdf-skiva som bakgrund och målade den svart för att få en upplevelse av klassiska porträttfotografier. På den tredje väggen valde jag ut två djur och ett självporträtt där jag hängde mig lägst och djuren överst för att uttrycka min underlägsenhet. Jag anser att vi människor har mycket att lära från djuren. Mitt tillägg till denna upphängning var fem knivar som jag lindat in i tråd, mitt sätt att visa att människan kan skada djur på så många sätt, men i och med att jag lindat in knivarna gör jag dem mindre skadliga.

Mått, Får 38 cm
Räv 41 cm hög
Foto: Mats Ringquist

BILDER FRÅN MIN PRESENTATION 2010-05-12

SAMMANFATTNING

Det har varit en intensiv vår med mycket energi och arbetsglädje. Jag har gått från att undersöka möjligheten att kombinera abstrakt form med en figurativ form, till att fokusera på enbart det figurativa. Tyngdpunkten har legat på djurs ansikten och dess små förskjutningar och vinklingar. Detaljerna har spelat stor roll för mig och jag har suttit timtal och arbetat fram pälsstruktur. Det har varit viktigt att låta varje skulptur få sitt utrymme och jag har arbetat tills jag känt mig nöjd med utförandet. Efter mitt beslut om att inte arbeta med abstrakta former har jag med bestämda steg närmat mig mållinjen.

Nytt för mig i detta arbete har varit att hänga min keramik på vägg och det har fått mig att fundera mycket kring olika presentationsmöjligheter. Till mitt examinationstillfälle valde jag att hänga mina porträtt i tre olika kompositioner eftersom att jag ville ta del av en diskussion kring det. Jag var överens med mina opponenter Gustav Nordenskiöld och Kennet Williamsson att mina skulpturer klarade sig bäst själva att de stod starkast utan tillägg. Vi diskuterade bland annat ramens negativa påverkan på keramiken och om jag skulle fortsätta med den, räckte det inte med billiga secondhand ramar utan jag skulle vara mer genomtänkt i vilken ram jag vill ha. Kennet kommenterade också mina kaniner som

halvfabrikat, då han menade att det syntes att jag använt mig av en och samma grundform för ansiktet. Jag förstår vad han menar men jag tycker ändå att mina kaniner håller en nivå som jag står för och jag tycker om repetitionen som det medför att utgå från samma grundform. Jag når en starkare karaktär i de djuren som är modellerade från grunden. Det beror på att jag haft möjlighet att styra formen mer individuellt.

Angående mina självporträtt har jag insett skillnaden mellan att modellera djur och människor. Jag har inte samma erfarenhet när det kommer till att skulptera en människa. Jag lockas dock av idén att jag förvandlas mer och mer till ett djur ju mer jag tänker på dem. Det får utvecklas i ett kommande projekt. Jag är glad att jag lämnade min grundidé för att få fokusera på ansikten för så här i efterhand anser jag att det skulle vara ett för stort steg att ta att både arbeta med figurativ och abstrakt form. De skulpturer som trots allt kom till känner jag mig nu mer mogen att arbeta vidare med.

Mitt mål har varit att skapa mer naturligt och att koncentrera mig på detaljer. Jag tycker jag kommit en bra bit på vägen och känner mig nyfiken på mina kommande projekt.

KÄLLFÖRTECKNING

Aisopos´ Fabler, Sörlings förlag, Norrköping 1959.

(Simonsson, Kim) intervju med Kim Simonsson i kortfilm Manhattan Rendez Vouz på hans hemsida, www.kimsimonsson.com

Kaolin, presenter Chris Vicini och hans utställning Idiotheim 10 april-28 april 2010 www.kaolin.se

OLIKA WEBBADRESSER

Beth Cavener Sticher www.followtheblackrabbit.com

Kim Simonsson www.kimsimonsson.com.

Chris Vicini www.chrisvicini.com

Mårten Medbo www.medbo.com

Frida Fjellman www.fridfjellman.nu

www.birdbook.org

TACK TILL

KERAMIKFACKET INTE MINST MIN KLASS

NINA BONDESON MIN HANDELDARE

MORTEN LÖBNER ESPERSEN MIN PROFESSOR

LOTTA LARSSON MIN SAMBO SOM ALLTID STÄLLER UPP
OCH PASSAR KATTER NÄR JAG ÄR BORTA

MARTIN STÄÄV MIN KÄRA SOM ÅKER TILL MIG
NÄR JAG INTE HAR TID ATT LÄMNA GÖTEBORG

OCH SÅKLART FAMILJ OCH VÄNNER

ÄVEN TACK TILL MOMLEIN OCH JAZZ MINA SÖTA
KATTER.